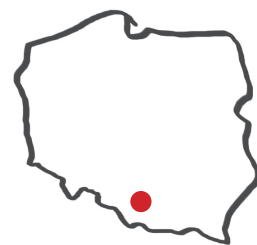

STRÓJ KRAKOWSKI - SUKIENNICKI

■ **Wianek z kwiatów**

■ **Bluzeczka** płócienna
i szklane, kolorowe
korale

■ **Warkocze**
z czerwoną wstążką

■ **Serdak** haftowany
cekinami i koralikami

■ **Fartuszek** tiulowy

■ **Spódniczka** w kwiatki

■ **Skórzane buciki** na paseczek

WIEJSKIE ZABAWY

Na wsi dzieci od najmłodszych lat angażowane były do różnego rodzaju prac w gospodarstwie. Przestrzenią zabaw była przede wszystkim łąka, na której podczas wypasania gęsi czy krów dzieci śpiewały, wymyślały wyliczanki, potrafiły też rzeźbić w korze i kawałkach drewna, dzięki czemu powstawały łódki, wiatraczki, ptaszki oraz inne figurki. W zasadzie wykorzystywały do zabawy wszystko, co akurat było pod ręką: listek, szkiełko, kamyczek, trawę, patyk, piórko. Wiejskie dzieci rzadko otrzymywały zabawki kupowane. Powodem był najczęściej brak pieniędzy. Najmłodsi wykonywali więc zabawki własnoręcznie, a w bardziej skomplikowanych konstrukcjach zazwyczaj pomagali im dziadkowie, którzy nie mieli już sił do pracy w rolnictwie. To oni uczyli dzieci jak pomalować zabawkę i pięknie ją wykończyć. Dużą popularnością wśród najmłodszych cieszyły się drewniane wózki, taczki, konie na biegunach oraz różnego rodzaju zabawki ruchome – drewniane motyle i ptaki poruszające skrzydłami, zwane klepokami. Dzieci potrafiły zrobić sobie instrument muzyczny. Królowały fujarki, skrzypce, trąbki zwane „pierzdelami” i frygi. Dziewczęta, swój wolny czas poświęcały na zabawę lalkami. Wykonywały je z sitowia, słomy, trawy, skrawków wełny i kolorowych szmatek. Droższe egzemplarze miały głowę kupioną na targu, a tułów był wykonywany ręcznie.

Zeskanuj i poczytaj
legendy o Krakowie:

Zadanie:

Narysuj smoka wawalskiego